

Ще! Сми

"Палачо" /1924/, и във второто издание на "Смех и сълзи", през 1925 г. в "Хоро" /23.VI.1926/, "Ново време" /1930/, "Литературен глас" /...., "Аз знам всичко" /1931/, "Кръгосвет" /1932/, "Камбана" /1933/, "Мир" /1934 ?/, където поместих и карикатурната му: "Интервю с даскала"... В специални помечни листове и в разни други, които мога да документирам по-късно; а можеби греша в точността на някоя от обозначените по горе години, но то не е от детайлно значение за темата. По-важна е друга документация, която вървам друг път да мога да дам.

А във в-к "Изгрев" /1932 г./ предадох с голямо удоволствие отчет за онова заседание на Народното събрание, в което покойният Христо Смирненски наистина утвърждаваше безсмъртието си.

Това беше през м-йни 1932 г., когато управляваше народният блок с министър председател Никола Мушанов и министър на вътрешните работи Ал. Гиргинов. Комунистическата парламентарна група отправи питане до правителството, - защо е задържана майката на убития комунист-конспиратор Кюфарджиев.

Питане беше разпитано от народния представител Ст. Киров, който си послужи с божък език, та станаха шумни пререкания между него и мнозинството. В спрото увлечение Киров на няколко пъти се обърна към всички народни представители с "другари". Това предизвика смех у "господата".

Г-р Гиргинов отговори, че майката на Кюфарджиев е ~~бילה~~ задържана, защото разпространявала картичка с обиден за строга текст. Министърът прочете стихотворение идващо от Христо Смирненски, напечатано върху тази картичка.

Когато той завърши четенето на стихотворението, комунистите започнаха да ръкопляскаят.

Никола Захариев /земеделец/: "Не може да се ръкопляска в парламента, когато се оскъбават български министри! Предлагам да бъдат изключени комунистите за три заседания!"

Председателстващият Попов /либарел/: "Който е ръкопляскал, да си каже името, за да не изключиме всички".

Гласове: "Всички ръкопляскахме!"

Така бяха изключени всички комунистически народни представители.

По време на едно заседание на земеделското училище в Изгревото с редост уславних, че коридорите на училището са украсени и със смехката на Христо Смирненски. Аз спрях и се загледах в този мил образ, а една ученичка застана зад мене:

- Какво гледате?

- Смирненски.